

ಕರ್ತೆ

ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು. ಒಂದಿಷ್ಟ ಬೀಗರು ಗೇಳೆಯರು ಉಟ್ಟವನ್ನು ಮದುವೆಯ ವರ್ಚಸ್ಸನ್ನು ಬಾಯ್ದುಂಬ ಹೋಗಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ತಮ್ಮ ಯಾವತ್ತಿನ ಜಿಂದಗಿಯ ಶುದುರೆಬಾಲ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮರಳದರು. ‘ನಿನೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕಣಯಾ... ಸಣ್ಣ ಕ್ಯಾನವಾಸಿನಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಕ್ಯಾನವಾಸಿನ ಗೂಡು ಸೇರಿದೆಯಾ’ ಎಂದು ಗೇಳೆಯರು ವೈರಮುಡಿಯನ್ನು ಹೋಗಿದಾಗ ಮುಜಗಾರಿದಿದ ನಾಯಿಮರಿಯಂತೆ ಮುದ್ದೆಯಾಗಿದ್ದನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಟ್ಟು ಅರವತ್ತುಮೂರು ಮದುವೆ ಶೇರಿಸ್ತೂ ಪೇಂಟಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ಆರುತಿಂಗಳ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ್ದ.

ಮೇಲುಪ್ರಾರಿಗೆಯ ಒಂದು ಬಿಂದು ಕೇಳೆಯನ್ನು ಸ್ವಾದಿಯೋ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನಾಗಿ ದಿನವಹಿಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ದಿನ ಹೋಗಿ ದಿನ ಬಂದವು. ಬದುಕಿನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹೊಳ್ಳುಹೊಸತನದ ಮುಲಿಗ್ಲನ್ನು ದಾಟಲ್ಲಿವೆಂದುಕೊಂಡರೂ ವಿನಿತಾಳ ಕನಸಿಗೆ ಕೈಕಾಲು ಬೆಗುರಿ ಜೀವವೋಂದು ಬೆನ್ನಿಗಂಟಿದ ಪ್ರಕಾರಿಂದದೊಳಗೆ ಆಕಾರಪಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಪ್ರಟಿ ಹೇಳೆಯಲ್ಲಿನ ಕಂದಮ್ಮನಾನ್ನು ಎಪ್ಪು ಕಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಎಪ್ಪು ಬಾರಿ ಮುಟ್ಟಿದರೂ ಹೆಚ್ಚೊಳಿಂಡೋ ಎಂಬುದು ತೀಳಯಾಗಿತ್ತು. ದಿನರಿದ ದಿನಕ್ಕೆ ಬಸುರಿ ಹೆಂಗಸಿನ ಮೈ ಬಂಗಾರ ಬಣಿಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದಂತೆಲ್ಲ ಹುಟ್ಟುವ ಕೂಸಿಗೂ ವಿಚ್ಛಿತವಾದ ಮೋಹಕತಕ್ಕೆ ದ್ವೈವದತ್ವವಾಗಿ ಬರುವುದೆಂದೇ ಅಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಕಾಲಿಗೆ ತೊಡರಾದಂತೆ ಎಡತಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಚೇಲುವನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬೆತ್ತುಲಾಗಿ ಬರೆಯಬೇಕಿಂದಹೊಂಡ. ಧಾರವಾದ ಮಿರಗ ಮಳೆಯ ತಂಪುಹಕ್ಕೆ ಅತನಲ್ಲಿ ಅಂಥದ್ದೊಂದು ಕಲ್ಲನೇ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಆದರೆ, ವಿನಿತಾ ಅಡಕ್ಕಿಪ್ಪಲಿಲ್ಲ... ತಾನಿಗ ಮದುವೆಯಾಗಿರುವ ಹೆಂಗಸೆಂದೂ ಅಂಥ ಹುಟ್ಟುತನ ತನಗೆ ಸರಿಬರುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಏಕಾವಿಕ ಬರುದ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಗುಡುಗಿದಳು. ಅರೆ! ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಆ ಸಣ್ಣ ಕೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುಕಾಗಳ ರಾಶಿಯ ಮೇಲೆ ಬೆತ್ತುಲೇ ಪುಳಿತು ರೂಪದರ್ಶಯಾಗಿದ್ದ ಈ ಇವಳಿ ಈಗ ಬೇಡವೆನ್ನುತ್ತಿರುವುದು ಯಾಕೋ ಅತಿಯಾದಂತೆನಿಸಿತು. ಆಕ್ಕುವಲೇ ಆವತ್ತ ಕ್ಯಾನವಾಸಿನ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಕೆಳ್ಳಿತ್ತಿದ್ದರೆ ಈಗ ಹೆಂಗಾಗಿರುವ ಇವಳಿ ಹೀಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಳೇ. ಆ ದಿನ ವೈರಮುಡಿಯೇ ಈಗ ನಿನ್ನ ಬೆತ್ತು ಬಿಡಿಸುವುದು ಬೇಡ ನನ್ನವಳಾದ ಮೆಲೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ ಎಂದಿದ್ದ. ಯಜಮಾನಿ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿನ ಅವಳ ಗತ್ತುಗೈರತ್ತುಗಳು, ಮಾತಿನ ಧಾಟಿಯೂ ನಡವಳಿಕೆ, ತೀರ ಸಲಿಗೆಯ ಬೆಡ್‌ರೂಮಿನ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿನ ವರ್ತನೆಗಳು ಆಕ್ಕುವಲೇ ನಿಥಾನ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದ.

ದೇವರುದಿಂದರು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಕ್ಯಾರೆ ಅನ್ನದ ಸ್ವಭಾವದವಳು ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೇ ಜಪಮಾಡುವುದು, ಮುಕ್ಕಳ ಕರುಣೆಯಂದು ಸೀಮೆಯ ದೇವರುಗಳಿಗೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿರುವುದು ಹೀಗೆ ಶಾಳಿಪ್ಪನವರ ಅಸ್ತಿಯ ಭಾಗವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದ್ದ ವಿನಿತಾಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಮೋಹಿಸಿದ್ದ ತನ್ನಂತದೆ ಪ್ಯಾಲೆ ಪಾತ್ರವೋಂದು ಈಗ ಶಾಳಿರುವುದು ಸೋಜಿಗೆ... ಟಿಪ್ಪಿಕಲ್ ಹೆಂಗಸಿನಂತೆ ಇಬರದಿಂದಿಯ ಸೋಗು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿನಿತಾಳಲ್ಲಿ ಬಸುರೋಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಸೋಗಸೂ ಏಕಾಂತದ ಮೋಹದ ಸೇಳಿತವೂ ಇಲ್ಲವಾಗಿ ಬೋರಿಗಿತ್ತು ಬದುಕು.

ಶ್ರಾವಣದ ಏರಡನೇ ಸೋಮುವಾರ ಉಂಟಾಗಿ ಮಾಡಿಸುವುದಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ವಿನಿತಾ ಉಂಗಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಆಪೋತ್ತು ಮಾಂಜುಖ್ಯಾಯಿಂದ ಯಾವಳೋ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸನ್ನು ತನ್ನ ಬೇಡ್ ರೂಮಿಗೆ